

แผนที่มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ภาพจาก : .ทงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศไทย)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศไทย

1. เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร

เมืองสำคัญของรัฐสุโขทัย เจริญรุ่งเรืองขึ้นเมื่อพุทธศตวรรษที่ 18-19 สมัยรัฐสุโขทัยปกครองโดยคนไท

โบราณสถาน
มีมากกว่า 400 แห่ง

สถานที่ตั้ง
จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดกำแพงเพชร

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2534

2. แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

ชุมชนโบราณขนาดใหญ่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ในเขตลุ่มแม่น้ำสงคราม มีการอยู่อาศัยต่อเนื่องยาวนานมากกว่า 2,000 ปี ตั้งแต่สมัยหินใหม่ (4,000 ปีมาแล้ว) จนถึงสมัยเหล็ก (1,800 ปีมาแล้ว)

สถานที่ตั้ง
จังหวัดอุดรธานี

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2535

3. นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

ราชธานีของไทย พ.ศ. 1893-2310 มีชุมชนปัจจุบันตั้งอยู่ท่ามกลางโบราณสถานทั้งที่เป็นพระราชวัง ศาสนสถาน ชุมชน แหล่งการค้า แหล่งผลิตสินค้า

โบราณสถาน
มีมากกว่า 200 แห่ง

สถานที่ตั้ง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2534

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
 ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
 เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศกัมพูชา)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศกัมพูชา

1. เมืองพระนครหรือแองกอร์

เมืองหลวงของอาณาจักรเขมร
เมืองพุทธศตวรรษที่ 15-19 มีพื้นที่มากกว่า
400 ตารางกิโลเมตร มีโบราณสถานสำคัญ
เช่น นครวัด นครธม ปราสาทบายน ฯลฯ

มีทิวาสีและปราสาทหิน

มากกว่า 100 แห่ง

สถานที่ตั้ง

จังหวัดเสียมราฐ
ประเทศกัมพูชา

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2535

3. เจตปราสาทสมโบร์ไพรกุก

แหล่งโบราณคดีแห่งอิสานปุระ

ในอดีตคือเมืองอิสานปุระ เมืองหลวงของ
อาณาจักรเจนละ เจริญรุ่งเรืองในช่วง
พุทธศตวรรษที่ 12 โบราณสถานที่สำคัญ เช่น
กำแพงเมือง และกลุ่มปราสาทสมโบร์ไพรกุก

สถานที่ตั้ง

จังหวัดกัมปงม
ประเทศกัมพูชา

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2560

2. ปราสาทพระวิหาร

เป็นโบราณสถานกลุ่มปราสาทหิน
อายุมากกว่า 1,000 ปี สร้างขึ้นเพื่อ
ถวายแด่พระศิวะ

สถานที่ตั้ง

จังหวัดพระวิหาร
ประเทศกัมพูชา

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2551

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
 เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศเมียนมา)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศไทย

กลุ่มเมืองโบราณอาณาจักรพยู

ประกอบด้วยเมืองโบราณของชาวพยู 3 เมือง
ในลุ่มแม่น้ำอิรวดี คือ เมืองศรีกษัตริย์ (Sri Ksetra)
เมืองไบก์กาโน (Beikthano) และเมืองฮาลิน (Halin)
อายุตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 4-14

สถานที่ตั้ง
เมืองศรีกษัตริย์
เมืองไบก์กาโน
เมืองฮาลิน
ประเทศเมียนมา

ได้รับทราบการประกาศขึ้นทะเบียนมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2557

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].

เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศลาว)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศลาว

1. เมืองหลวงพระบาง

ราชธานีเก่าของอาณาจักรล้านช้าง อยู่ริมแม่น้ำโขง และแม่น้ำคาน สถาปัตยกรรมภายในเมือง ผสมผสานระหว่างของท้องถิ่น ทั้งในสมัยล้านช้าง และสมัยหลัง กับสถาปัตยกรรมยุโรป สมัยอาณานิคมในพุทธศตวรรษที่ 24-25

📍 **สถานที่ตั้ง**
เมืองหลวงพระบาง ประเทศลาว

🏛️ ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2538

2. วัดพูและการตั้งถิ่นฐานโบราณ

ที่เกี่ยวข้องภายในภูมิทัศน์วัฒนธรรมจำปาศักดิ์

ประกอบด้วยกลุ่มปราสาทวัดพูและเมืองโบราณ สองฟากริมแม่น้ำโขงรวมกับภูเขาใกล้เคียง ซึ่งสัมพันธ์กับการสร้างวัดพู วัดพูเป็น ศาสนสถานที่สร้างถวายพระศิวะ ราวพุทธศตวรรษที่ 12 สมัยพระเจ้าบรมนครพรรณ

📍 **สถานที่ตั้ง**
เมืองจำปาศักดิ์ ประเทศลาว

🏛️ ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2544

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
 เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศมาเลเซีย)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอนุชาคนย์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศมาเลเซีย

1. มะละกาและจอร์จทาวน์

นครประวัติศาสตร์แห่งช่องแคบมะละกา
 เมืองศูนย์กลางทางการค้าและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างตะวันออกกับตะวันตกมากกว่า 500 ปี มะละกาแสดงถึงการเจริญเติบโตมาจากยุคสุลต่านมาเลย์ การเข้ามาของโปรตุเกสและฮอลแลนด์ ส่วนจอร์จทาวน์เป็นตัวแทนของยุคอาณานิคมอังกฤษ

สถานที่ตั้ง
 รัฐมะละกา, รัฐปีนัง ประเทศมาเลเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2551

2. มรดกทางโบราณคดีแห่งหุบเขาเล็งกิง

พบหลักฐานยุคก่อนประวัติศาสตร์จำนวนมาก ทั้งที่อยู่อาศัยและในพื้นที่ปิดโล่ง ตั้งแต่สมัยหินเก่า อายุเกือบ 2 ล้านปี จนถึงสมัยหินใหม่และสมัยเหล็ก หลักฐานสำคัญ เช่น โครงกระดูกมนุษย์เปรัก (Perak Man) อายุราว 10,100 ปีมาแล้ว

สถานที่ตั้ง
 รัฐเปรัก ประเทศมาเลเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2555

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
 ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
 เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศเวียดนาม)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศเวียดนาม

1. หมู่โบราณสถานเมืองเว้
ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำหอม มีวัดกษัตริย์สวยงาม เป็นเมืองหลวงเก่าสมัยราชวงศ์เหงียน (Nguyen) ระหว่าง พ.ศ. 2345-2488
สถานที่ตั้ง: จังหวัดเทือกเทียน-เว้ ประเทศเวียดนาม
ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ น.ศ. 2536

2. เมืองโบราณฮอยอัน
เมืองท่าโบราณของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รุ่งเรืองตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ 20-24 สังก่อสร้างต่างๆ สะท้อนอิทธิพล ศิลปกรรมแบบท้องถิ่น ผสมผสานกับ ศิลปกรรมต่างชาติ
สถานที่ตั้ง: จังหวัดกว๋างนาม ประเทศเวียดนาม
ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ น.ศ. 2542

3. สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน
กลุ่มโบราณสถานในศาสนาฮินดูของอาณาจักรโบราณจามปา พุทธศตวรรษที่ 9-18
สถานที่ตั้ง: จังหวัดกว๋างนาม ประเทศเวียดนาม
ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ น.ศ. 2542

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].

เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

ประเทศเวียดนาม

4. พระราชวังจักรพรรดิแห่งห่งลิ่ง-ฮานอย

พระราชวังเก่าแก่กลางกรุงฮานอย สร้างขึ้นกลางพุทธศตวรรษที่ 16 ในราชวงศ์หลี สร้างบนป้อมปราการเก่าของจีนที่เคยปกครองพื้นที่แถบนี้ ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12

สถานที่ตั้ง
กรุงฮานอย
ประเทศเวียดนาม

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2553

5. ป้อมปราการของราชวงศ์โห่

ป้อมปราการขนาดใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของกำแพงพระราชวังหลวงสมัยราชวงศ์โห่ สร้างบนที่ราบกว้าง สำหรับรับศึกสงครามจากข้าศึก โดยเฉพาะจีน

สถานที่ตั้ง
จังหวัดกัญอว่า
ประเทศเวียดนาม

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2554

6. แหล่งภูมิทัศน์จำงฮาน

อยู่บริเวณดินคอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง มีทัศนียภาพงามที่เกิดจากหินปูนที่ถูกกัดเซาะ (ภูมิประเทศแบบคาสต์ (Karst)) พบร่องรอยกิจกรรมของคนตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ราว 30,000 ปีเป็นต้นมา ปัจจุบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวล่องเรือในถ้ำ

สถานที่ตั้ง
จังหวัดนิงบิญ
ประเทศเวียดนาม

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2557

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].

เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศสิงคโปร์)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศสิงคโปร์

สวนพฤกษศาสตร์สิงคโปร์

เป็นส่วนศิลปะอังกฤษ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2402 เคยเป็นสถานชั้นนำระดับโลกด้านการศึกษา และอนุรักษ์พฤกษศาสตร์เขตร้อนหนึ่งในความสำเร็จคือการเริ่มทดลองปลูกและส่งเสริมการขยายพันธุ์พาราในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อ พ.ศ. 2418

สถานที่ตั้ง ประเทศสิงคโปร์

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2558

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].

เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศอินโดนีเซีย)
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศอินโดนีเซีย

1. กลุ่มวัดบุโรพุทโธ หรือโบโรบูดูร์

ศาสนสถานขนาดใหญ่ในพระพุทธรูปศาสนาหายาน สร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 13-14 โดยกษัตริย์แห่งราชวงศ์ไศเลนทร์ สถาปัตยกรรมและประติมากรรมแต่ละชิ้นได้รับการแกะสลักและจัดวางอย่างลงตัว มีความหมายในทางธรรม

สถานที่ตั้ง
เมืองมากอกลง
จังหวัดชวากลาง
ประเทศอินโดนีเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2534

2. กลุ่มวัดปรัมบานัน

ศาสนสถานในศาสนาฮินดูที่ใหญ่ที่สุดในอินโดนีเซีย สร้างขึ้นราว พ.ศ. 1390 กว้างเพทเจ้าสูงสุด 3 องค์ ปราสาทประธานหลังกลางสร้างถวายพระศิวะ หลังด้านทิศเหนือสร้างถวายพระวิษณุ หลังด้านทิศใต้สร้างถวายพระพรหม

สถานที่ตั้ง
เมืองยกยาการ์ตา
จังหวัดชวากลาง
ประเทศอินโดนีเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2534

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
 เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

ประเทศอินโดนีเซีย

3.

แหล่งมนุษย์ยุคเริ่มแรกซาจรีน

แกล่งขุดค้นมนุษย์ชวา (Java man) บรรมบุรุษมนุษย์ชนิด *Homo erectus* รวมถึงฟอสซิลสิ่งมีชีวิตอื่นๆ และเครื่องมือหิน มีอายุราว 1.8-1.5 ล้านปี เป็นพื้นที่ที่แสดงถึง วิวัฒนาการและพัฒนาการทางวัฒนธรรม ที่สำคัญของมนุษย์

สถานที่ตั้ง

เมืองมาเกอลัง
จังหวัดชวากลาง
ประเทศอินโดนีเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2539

4.

ภูมิทัศน์วัฒนธรรมของจังหวัดบาหลี

ระบบซุบะก์ หลักการตามปรัชญาไตรหิตครณะ

ภูมิทัศน์วัฒนธรรมของนาข้าวแบบขั้นบันได ของบาหลี อายุมากกว่า 1,000 ปี มีวัดทำหน้าที่บริหารจัดการการจ่ายน้ำ โดยใช้ระบบชลประทานเก่าแก่คือ ซุบะก์ (Subak) หรือคลองส่งน้ำและคันกั้นน้ำ (ฝาย) นอกจากนี้ยังมีอารามหลวงปุระ- ตามัน อายุน (Royal Temple of Pura Taman Ayun) สร้างในพุทธศตวรรษที่ 23

สถานที่ตั้ง

จังหวัดบาหลี
ประเทศอินโดนีเซีย

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2555

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].
เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>

การ์ดข้อมูลแหล่งมรดกโลกที่สำคัญในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ประเทศฟิลิปปินส์)

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ รากเหง้าแห่งอุษาคเนย์

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ๑ รหัสวิชา ส ๒๑๑๐๔ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

ประเทศฟิลิปปินส์

1. โบสถ์บาโรกแห่งฟิลิปปินส์
โบสถ์ในคริสต์ศาสนา 4 แห่ง ที่สร้างขึ้นตามศิลปะแบบบาโรก โดยช่างพื้นเมืองและช่างชาวจีนระหว่างพุทธศตวรรษที่ 21-23 ในสมัยที่สเปนปกครองฟิลิปปินส์ ได้แก่ โบสถ์ซานอากุสติน กรุงมะนิลา / โบสถ์ซานตามาริอา จ.อีโลโกซูร์ / โบสถ์ซานอากุสตินหรือโบสถ์ปาไว จ.อีโลโกสนอร์เต / โบสถ์เมฆากาโอ จ.อีโลโอ

สถานที่ตั้ง
กรุงมะนิลา, จังหวัดอีโลโกซูร์
จังหวัดอีโลโกสนอร์เต, จังหวัดอีโลโอ
ประเทศฟิลิปปินส์

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2536

2. นาขั้นบันไดแห่งกลุ่มทิวเขาฟิลิปปินส์
นาขั้นบันไดอันเก่าแก่ของชาวอีฟูเกา (Ifugao) บนพื้นที่เมืองที่อพยพมาจากเกาะฟอร์โมซา (ไต้หวันในปัจจุบัน) มายังเกาะลูซอนและครอบคลุมพื้นที่ภูเขาแถบนี้เมื่อกว่า 2,000 ปีก่อน

สถานที่ตั้ง
จังหวัดอีฟูเกา เกาะลูซอน
ประเทศฟิลิปปินส์

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2538

3. นครประวัติศาสตร์วีกัน
เมืองวีกันสร้างขึ้นเมื่อพุทธศตวรรษที่ 21 สมัยที่สเปนปกครองฟิลิปปินส์ รูปแบบผังเมืองเป็นแบบเมืองการค้าของสเปน สถาปัตยกรรมของอาคารผสมผสานระหว่างจีนกับยุโรป

สถานที่ตั้ง
จังหวัดอีโลโกซูร์ เกาะลูซอน
ประเทศฟิลิปปินส์

ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อ พ.ศ. 2542

ฐานข้อมูลแหล่งโบราณคดีที่สำคัญในประเทศไทย
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

ภาพจาก : ทนงศักดิ์ เลิศพิพัฒน์วรกุล มรดกโลกทางวัฒนธรรมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Infographic].

เข้าถึงได้จาก <https://db.sac.or.th/archaeology/blog/๗๑๔>